

A következő kiadványunk tartalmából:

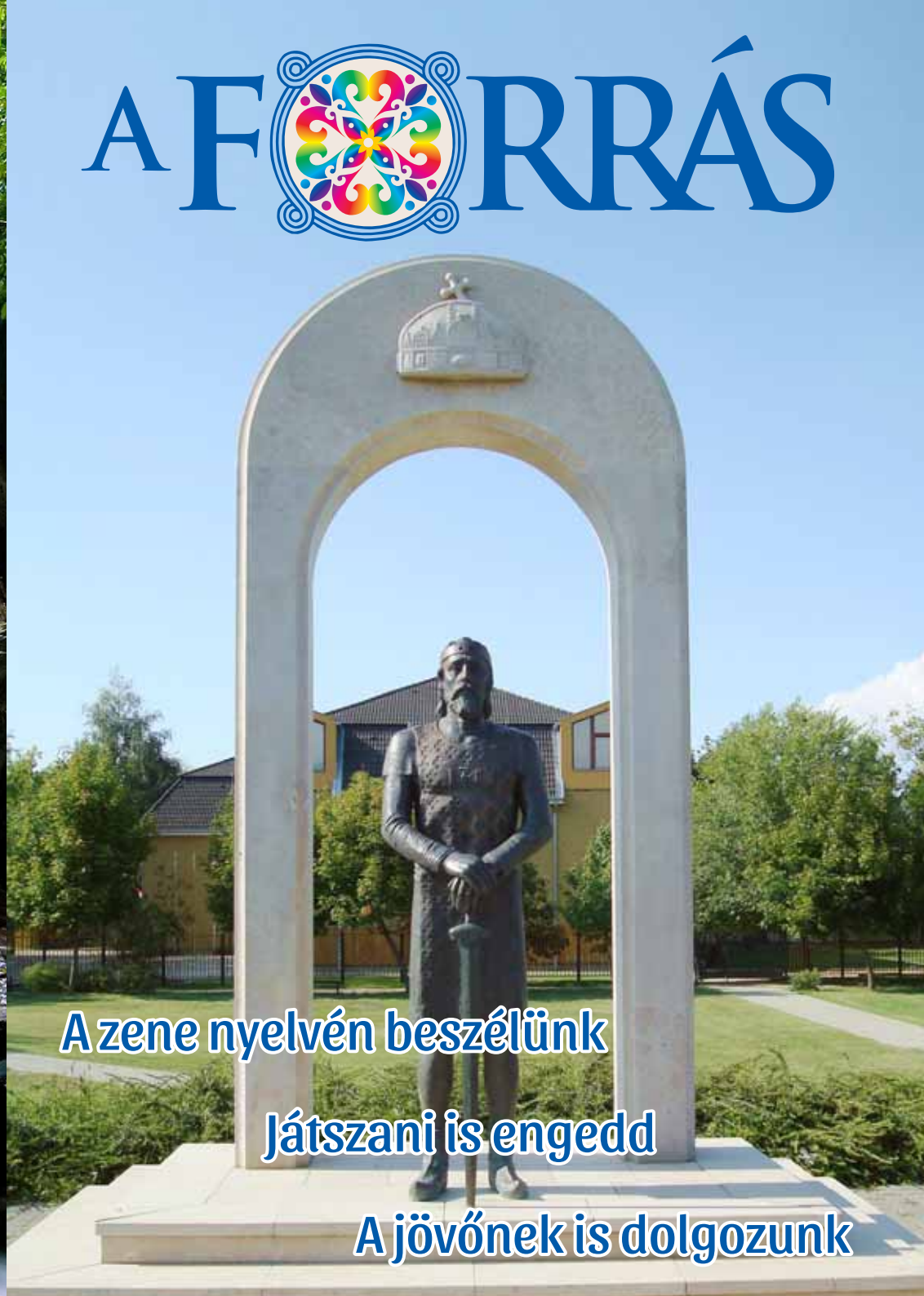
A tánc szabadsága

A közösség mint erőforrás

Múltból fakadó jövő

A művészet teremtő ereje

A FORRÁS

A zene nyelvén beszélünk

Játszani is engedd

A jövőnek is dolgozunk

Erő lakozik mindannyiunkban. A lélekerő, ami megmutatkozik a munkánkban, az életünkben. Néha elfáradunk ugyan a mindennapok küzdelmei során, amit az élet ránk mér, de amikor szükség van ránk, mégis ott vagyunk. Számíthat ránk a Város, bízhat bennünk a Közösség.

Vannak közöttünk olyanok, akik a szokásosnál is többet vállalnak. A közösség motorjai is egyben. Ritkán figyelünk rájuk, mert már olyan természetes, hogy ők mindig ott vannak, ha kell. Szolgálják a többieket a munkájukkal, és mindig kicsit szélesebbre tárják az idejük kapuját. Néhányukkal beszélgettünk advent idején. Fontos dolgokban munkálkodnak. Igyekeznek új lehetőségekkel inspirálni a város lakóit. Új programokkal, amikről azt vélik, nem csak a saját, egyéni örömüket szolgálják, hanem a közösség más tagjai is kedvüket lelik majd bennük. Több olyan program született az elmúlt hónapokban, amely a hagyományos rendezvényeken túl, új alkalmakat is teremtett. Olyanokat, amik kiléptek az intézményi falak közül, hogy még jobban megmozgassák a közösséget. Ilyen volt például az október 29.-i Tök jó nap, ahol az óvoda szervezett egy nagyon mozgalmas délutánt a Közösségi Házban, ahová a város apraját, nagyját meginvitálták, vagy a november 11.-i Családi Nap, ami a város közösségének adott lehetőséget a találkozásra. Délelőtt az egészségmegőrzés volt a fókuszban, délután pedig a közös játék és a szórakozás kapott teret.

Akik vállalták, hogy ezeket a programokat megszervezik, létrehozzák, nagyon sokat dolgoztak azon, hogy minden a legjobban sikerüljön.

A FORRÁS

Kiadvány - 2018. január
Kiadja: Tanka János Közösségi Ház és Városi Könyvtár
Postacím: 8127 Aba, Rákóczi u. 4/B.
E-mail: kultur@aba.hu
Telefon: +36 22 430 005
Készült: a Bogárd és Vidéke Hírház nyomdájában

A FORRÁS

A napi feladataikon túl, a közösségből fakadó erőt mozgósították. Mert ez az igazi forrás. A Forrás. A tudatos összetartozás megélésének képességével teremtő erő. Sokan, sokféle feladatban tevékenykedünk. „Több a nap, mint a kolbász” sok helyütt. De együtt mégis jobban boldogulunk. Ha valaki elfárad, kell legyen olyan, aki épp mellette áll és segít újra talpra állni. Ehhez is erő kell. A lélekből fakadó felismerés, hogy a napi dolgunkon felül, van még erőnk és forrásunk ahhoz, hogy tegyünk. Együtt, egymással, közösen átélve azt az akár cseppnyi jót, amit egy program adhat. Egy koncert, egy játszóház, egy kézműves kör, vagy egy kis lazító hangfürdő öröme. Akik ezeket a programokat létrehozzák, önmagukból adnak át egy kis darabot a többieknek. Mert elhivatottak, mert szeretik csinálni. Szeretik a mosolyt a többiek arcán. Mert az öröm is a Forrás ajándéka. A Forrásé, amiből bárki meríthet, aki eljön a programokra, aki belemerül a jó érzésbe. Aki elfogad néhány cseppnyit a Forrás kincseiből. Feltöltekezve a játék örömével. Belemerülve a közös jóba.

Nem, a Forrás nem old meg minden problémát helyettünk. Sőt a játék öröme, egy táncos este, vagy egy koncert sem feledteti a gondokat. De igenis segíthet átlendülni a nehéz időszakon. Mert erőt kapunk általa. Lélekerőt a mindennapokhoz, hogy tovább tudjunk menni egy-egy hullámvölgy után. Éreznünk kell, hogy nem vagyunk magányosak. Értenünk kell, hogy van, aki nyújtja a kezét. Csupán el kell tudni fogadni, ki kell próbálni a jó élményeket.

A zene nyelvén beszélünk...

A zene ősidők óta jelen van. Nem csupán arra szolgál, hogy a szóban és hangban megfogalmazódó érzések, tapasztalatok együttesét, művészien adja át a közönségnek, hanem arra is, hogy a személyes tehetségnek teret engedve, különleges nyelven szólítsa meg az embereket. Amikor alámerülünk a zenében, vagy beburkolózunk általa, a lélek olyan varázslatos színterei nyílnak meg, amihez a mindennapokban ritkán férünk hozzá. Pedig szükségünk van arra, hogy feltöltsük magunkat energiával, vagy megpihenjünk kicsit ebben a rohanó világban. Testet-lelket üdítő a zene azoknak is, akik a hangszerükkel, vagy az énekhangjukkal létrehozzák, megjelenítik azt, a kotta tengeréből az avatatlan fülnek is érthetővé téve a dallamot. Szecsődi Rita nem csak műveli, hanem tanítja is a zenét. A személyiségformáló, közösségépítő hatásokról beszélgettünk.

— Milyen módon lehet megélni a zenéből fakadó közösségteremtő erőt?

— Zenélni, énekelni nagyon jó érzés. Együtt tenni ezt, még élvezetesebb. Akár közös éneklésről, akár hangszeres fellépésről van szó, a város rendezvényei számos lehetőséget adnak arra, hogy megmutassuk a tudásunkat, felkészültségünket. A közös eredményért együtt dolgozunk meg a próbák során. Nagyon jó érzés a felkészülés és még nagyobb öröm egy-egy sikeres fellépés, amikor látjuk, érezzük a közönségen, hogy a műsorral örömöt szereztünk nekik. Nem csak a városi ünnepségek fellépései inspirálóak. A versenyekre való felkészülés izgalma is hatalmas erőforrás ahhoz, hogy hétről hétre plusz energiát fordítsunk erre a tevékenységre. Mert nem kis munka megtanulni a számokat, csiszolni a technikát, összeállítani egy teljes repertoárt. A megmérettetésre alkalmas anyagot betanulni öröm és munka egyben. Eközben szinte észrevétlenül fejlődik a csapat, épül a közösség, hiszen sok-sok órát töltünk együtt. Azonban mindenkit motivál az erőfeszítés közben, a reményteli eredmény. Emellett a felkészülés együttlétei közben és a fellépések során átélt élmények mindannyiunk szerint megérik a befektetett energiát.

— Gyerekeknél hogyan alakul ki az a céltudatosság, ami elengedhetetlen a sok időt és kitartást igénylő gyakorláshoz? Hogyan születik meg a bátorság a nagyközönség elé történő kiálláshoz?

— Egymást motiváljuk. A tanítványaimnak a magam példáját tudom átadni. Azt, ahogy én magam középiskolás koromban kezdtem. Amikor bekerültem a zeneiskolába, egy nagyon meghatározó személyiségű énektanárom lett.

Ő komolyan vett minket. Azt képviselte, hogy aki oda jött tanulni, az valóban a tudásért érkezett. Azonnal „mélyvízbe” dobott. Teret és feladatot adott a bennem lévő tehetség kibontására. Céltudatosságra, kitartásra és szakma szeretetre tanított. Én pedig ezt adom tovább mindenkinek, akivel együtt dolgozom.

— Milyen képességeket fejleszt a zenetanulás az emberekben?

— Nem túlzás azt mondani, hogy minden területen jótékony hatással bír. Sokoldalúvá teszi az embert, hiszen egyszerre többféle képességet kell mozgósítani a zenélés közben. Gyerekeknél megkönnyíti a tanulást. Nem csupán azáltal, hogy fejleszti a koncentrációs képességet, a memóriát, hanem azáltal is, hogy az ének és zenetanulás kapcsán számos irodalmi, történelmi párhuzam bontakozik ki. Emellett megfigyelhető, hogy a kottaolvasásnak köszönhetően a matematika területén is jelentkezik a pozitív hatás. Nagyon jó hatással van a zene a kreativitásra, a képzelőerő kifejlesztésére is. De talán a legfontosabb a lélekfejlődés. Erre ritkán gondolunk, azonban a zene, vagy a zenélés önfeledt átélése segíti a lélekfejlődést. Ez pedig rendkívül fontos tényező. Talán mondhatjuk, hogy életkortól függetlenül is. A saját érzéseinkkel találkozunk ilyenkor.

— Hogyan alakítja a zene az emberi kapcsolatokat?

— Valódi közösségformáló erő. A sok napnyi együttlét mellett, a zene által megszülető alkotó erő szorosan összeköti az embereket. Közös ének, közös hangszeres zenélés közben nem csak önmagunkra és a karvezetőre, karmesterre kell figyelni, hanem ugyan annyira oda kell figyelnünk egymásra is. Fel kell vennünk egymás ritmusát, át kell érezzük a zenemű üzenetét, amit közvetítenünk kell a bennünket hallgató közönség felé. Szinte együtt lélegzünk egy mű során. Közös alkotás, közös teremtés ez a folyamat, amelyben egyszerre vagyunk barátok és munkatársak.

— Rita gyerekeket tanít és felnőttekkel is dolgozik. Tulajdonképpen a teljes generációs spektrumot átlátja. A közös zenélés, éneklés, kortól függetlenül mennyire formáló erő a csapatszellem kialakulásában?

— Nagyon meghatározó. Már fiatal korban kialakítja az egymásra figyelés képességét. Fejleszti az empátiát. Elfogadóvá tesz, hiszen egy zenekar, egy énekkar sokszínű. Egyéniségekből áll, azonban az együtthatás a lényeg. Egy kórusban, vagy egy zenekari együttesben összhatás van. Így jön létre a harmónia, teljesedik ki a zenemű. Ehhez bizonyos értelemben alkalmazkodóvá kell válni. A koncertre, fellépésre készülve a tanulási folyamat során pedig türelmessé kell válni, hiszen nagyon sokszor kell ismételni, begyakorolni a számot, amit gyakorlás közben bárki, bármikor elronthat, tehát elölről kell kezdeni.

A FORRÁS

Ez egymás iránti türelmet, megértést is kíván. Csapatszellem nélkül ez megvalósíthatatlan. De aki ezeket a képességeket ki tudja alakítani magában, az az élet számos területén profitál majd belőle. Jobb kollégává, érzékenyebb baráttá, figyelmesebb családtaggá képes válni. Könnyebben meg tudja lelni egy közösségen belül a helyét.

— Az idősebbek számára mit jelent ez a közösség?

— Egyrészt hasznos időtöltés, másrészt örömforrás. Azoknak, akik egyedül élnek, egy kiváló lehetőség, hogy a közösség részei maradjanak. Emellett a tanulás fizikai és szellemi értelemben is jót tesz. Egyben a kondíció és lélekerő megtartását szolgálja, hiszen a próbák, előadások, fellépések fizikai erőforrást is kívánnak. A hasznosság érzete is fontos. Az, hogy örömet tudnak szerezni a többieknek. Fogalmazhatunk úgy, hogy a zene nyelvén egy csodálatos világot tudunk kinyitni, ami közelebb hoz bennünket egymáshoz.

A FORRÁS

Zene szárnyán repülők

Kodály Zoltán azt vallotta, hogy a zene mindenkié. Igaza volt. A zene olyan sokszínű, hogy talán nincs olyan ember a földön, aki valamelyik zenei műfajt ne kedvelné. Olyanok is kevesen vannak, akiknek a lába, a teste nem mozdul meg egy jó ritmus hallatán. A zene örömforrás. De nem csak annak, aki hallgatja, hanem annak is, aki játssza a zenét. Kanczler István Aba Város Fúvószenekarának karmestere. Vele beszélgetünk a zene szerepéről.

— Mi kell ahhoz, hogy a zenekar közösségként működjön?

— A zenekar ebben a formában 1994-ben alakult, azóta vezetem a csapatot. Ismerem őket. Ahhoz, hogy egy zenekar jól játsszon, az kell, hogy a tagok egyénenként is jó technikai tudással rendelkezzenek. Meg kell tanítani a gyerekeket a hangszerükön játszani és el kell érni ebben egy olyan stabil tudást, ami által már több hangszer együttes megszólalásánál is jól boldogulnak. A hangszeres játék nem csak a technikai tudásról és az egyéni tehetségről szól. Adottság és kitartó szorgalom kell ahhoz, hogy egy zenei együttesben úgy tudjanak a tagok játszani egymással és egymás mellett, hogy abból egy zenedarab összhatása alakulhasson ki. Valódi közösséggé kell formálódni, hogy az egyéniségekből álló tagok csapatként működjenek. Egymásra is oda kell figyelni, a tudásuk legjavát adva. Ugyanakkor mindenkinek a karmester irányításával kell mindezt megvalósítania.

A fafúvósokat és a rézfúvósokat külön tanár képezi. Amikor már mesterségbeli tudással rendelkeznek a zenészek, akkor tanulják meg az együtt zenélés művészetét. Szép és egyben nehéz kihívás ez.

— A fúvószenekarban több generáció játszik együtt. Milyen az életkori megoszlás?

— 11 évesek a legfiatalabbak. A legidősebbek között pedig olyanok is vannak, akik a mostani fúvószenekar elődjében is játszottak már, tehát mondhatjuk, hogy alapító tagok. Ők már a harmincas éveikben járnak. Nagyon széles a skála.

— Amikor ilyen széles a korosztályi megoszlás, akkor mi a titka az együttműködésnek?

— A zene a kapocs. Itt nem a kor számít, hanem a tehetség és a teljesítmény. Maga a zene és a hangszeres játék kapcsolja össze a zenekarban játszókat. Mindenkinek a saját feladatát kell megoldania. Tiszán játszani a hangot, tökéletesen visszaadva a zenemű hangulatát. Valóban a tudás számít, nem az, hogy ki hány éves. A szakmaiság, a technikai tudás dönti el, hogy ki lehet tag. Ez az egyetlen valós mérce. Ezzel együtt elmondhatjuk, hogy remek csapatunk van. Összetartó társaság, szinte egy család. Minden évben nyaranta, több napot együtt töltünk. Ezek a napok nem csak azt szolgálják, hogy begyakoroljuk a repertoárt. Az is fontos, hogy közösséggé kovácsolódjunk általa. Ezek az alkalmak az új tagok beilleszkedését is szolgálják. Egyébként a tapasztalatok szerint a szülő korosztályú zenészeink szinte szárnyaik alá veszik a kisebbeket. Jó látni a gondoskodást, az összetartozást.

— Hogyan formálódnak azok a gyerekek, akik a zenekarban játszanak és így felnőttek között nőnek fel?

— Úgy vélem, jót tesz nekik. Egy zenekarban játszani valódi felelősség. Pontosan kell megszólaltatni a hangszert. Figyelni kell egymásra. A tisztelet is talán jobban kialakul a közösségi szellemnek köszönhetően. Ezért ezek a gyerekek talán felnőttebb, érettebb gondolkodású fiatallá válhatnak. Hamar megszokják, hogy teljesíteni kell. Azt is, hogy az eredményt komoly munka előzi meg. A zenét nem lehet félvállról venni. Ösztönöz a céltudatosságra, szorgalmat igényel, kitartást és türelmet követel, hiszen a darabok megtanulása sok ráfordított idővel és gyakorlással jár együtt. Azt tapasztalom, jót tesz a gyerekeknek, ha bekerülnek egy közösségbe. Rendszerességet is tanulnak. Előnyükre válik a zene a tanulásban is. Fejleszti a képességeiket. Egyszóval csak ösztönözni tudom a fiatalokat, hogy a zene a mindennapi életük részévé váljon, mert számos élterületen kapnak pluszt általa.

Annál is inkább így van, mert számos emberi kapcsolat születik a zene segítségével. A fellépések során, az utazások alkalmával sok helyen járunk. Tapasztalatokat, sokszor új barátokat is szereznek. Nagyon sok szép élményt élhetnek át. Egyszerűen kinyílik a világ a számukra. Hosszabb távon pedig az új helyzetekben magabiztosabbak. A szereplések segítenek ebben. Könnyebben beilleszkednek, ha új környezetbe kerülnek. Mivel a zenekarban egyszerre több emberhez kell alkalmazkodniuk, gyakorta rugalmasabb, elfogadóbb emberekké válnak. A személyiségformálódásukban is előnyös számukra a zenei közösség.

— István nagyon sok munkát fektet az együttesbe. Mit kap Ön ezáltal a csapatától?

— Az életem a zene és a tanítás. 1983-ban kezdtem tanítani és minden napom erről szól. El sem tudnám képzelni, hogy mással foglalkozzam. Ez az elhivatottság pedig, azt hiszem kisugárzódik a tanítványaimra is. Mindent megérnek a ragyogó tekintetek, a jól sikerült koncert fellépések, egy-egy versenyen elért jó eredmény. Nagyon sok örömet köszönhetek annak, hogy én vagyok a karmestere ennek a zenekarnak és a tanára sok gyereknek.

Egy tök jó nap margójára

Október 29.-én nagysikerű programot valósított meg az Abai Hétszínvirág Óvoda. A kedvezőtlen időjárás és a település szintű áramszünet ellenére zsúfolásig megtelt a Közösségi Ház. Csapó Laura óvodavezető mesél az esemény létrejöttéről.

— A Tök jó nap sikere miben rejlett?

— Azért választottuk a tököt a rendezvény témájául, mert időszerű és népszerű. A természetes anyagok, termések sokoldalú felhasználása óvodai életünk mindennapjaiban rendszeresen jelen van. Jó néhány családnál terem Abán sütőtök. Olyan is volt, aki felajánlott a tökfaragáshoz néhány darabot. Valódi összefogásból alakult ki a siker. Az intézmény dolgozói, az óvodapedagógusok és a szülők együtt vettek részt az előkészületekben. A rendezvényt közösen szerveztük a Közösségi Ház dolgozóival, valamint az Önkormányzattól is kaptunk segítséget. Úgy érezzük, hogy szükség van ilyen eseményekre, amikor kötetlenebb formában találkozhatunk a családokkal. Gyerekek, szülők, nagyobb testvérek, sok családban a nagyszülőkkel együtt jöttek el a Tök jó napra, ahol kézműves foglalkozásokkal, táncházzal vártuk a kicsiket. Az arcfestés olyan népszerű volt, hogy a gyerekek türelmesen kivárták a hosszú időt, amíg rájuk kerülhetett a sor. Az anyukák süteményeket hoztak, melynek mindegyike sütőtökből készült, receptet cserélhettek.

Az apukák részt vettek a tökfaragásban. Meghirdettük a legnagyobb tök versenyt, a győztes 33 kilós tökkel nevezett a versenyre, nyereménye egy tök formájú torta volt. Iskolások tökről szóló verset írtak, rajzokat készítettek a gyerekek. Az eseménynek bárki részese lehetett, nem csak azok, akiknek óvodás gyermeke jár hozzánk. Cél volt, hogy kicsit megmozgassuk a közösséget, megmutassuk magunkat azoknak is, akik nem kapcsolódnak családi érintettségen, vagy munkakapcsolaton keresztül az intézmény munkájához. Úgy vélem, egy település életében fontos, hogy az emberek minél jobban megismerjék egymást. A szabadidejükből áldozzanak a közösségnek. Ehhez természetesen olyan programokra van szükség, amelyek érdeklődésre tartanak számot, ahová szívesen jönnek el az emberek. Reméltük, hogy sikerül olyan programot összeállítani, amit kicsik és nagyok egyaránt élveznek.

— Mennyire fogékonyak a szülők az ilyen eseményekre?

— Azt tapasztaljuk, hogy nyitottak a családok a rendezvényekre. A közös kikapcsolódás, az élménydús, sokszínű programok megmozgatják a családokat. Szívesen hozzák el a gyerekeiket egy ilyen délutánra. Kicsit féltünk az aznapi időjárás miatt, de nagyon örömteli volt azt tapasztalni, hogy mégis szép számmal eljöttek a Tök jó napra. Sokan faragtak tököt, sütöttek, készültek. A szülőknek lehetőségük volt egymással is találkozni, beszélgetni. A gyerekek számára is hasznos egy ilyen esemény, ahol nem csak a családdal, vagy az óvodai csoporttársaikkal találkoznak, hanem más gyerekekkel is együtt játszanak.

A FORRÁS

Ezek az alkalmak segítik a kapcsolatteremtő képességük kialakulását, fejlesztik a kommunikációjukat, sőt a más korosztálybeliekkel való találkozás is nagyon hasznos a számukra. Mindeközben a közösségi lét tapasztalata is pozitív formában erősödhet bennük. Tanulják ezáltal is a társasági együttlétet, közösségi formáló ereje van ezeknek a programoknak. A felnőttek számára is előnyös egy ilyen rendezvény a tekintetben, hogy jobban megismerhetik egymást. A közös beszélgetések, tapasztalatcsere lehetősége hasznos a számukra. Emellett a település szempontjából is jó lehetőség, hiszen elég sokan költöztek Abára az elmúlt években. Ezáltal ők is könnyebben a közösség részeivé válhatnak.

— Felnőtt korra gyakran elfelejtünk játszani. Amikor gyermek születik a családba, akkor időnként problémát is jelent, hogy felnőttként le tudjunk ülni a kicsivel játékosan foglalkozni. A Tök jó nap típusú rendezvények segítik a családokat abban, hogyan lehet kisgyerekekkel jól foglalkozni?

— Mindenképpen érdemes ilyen alkalmakkor a szakemberektől ellesni, hogyan kell a gyerekekkel foglalkozni. Nem elegendő megvenni egy játékot. Azt is meg kell tanítani, hogy hogyan kell vele játszani. Igen, ezért is fontosak ezek a rendezvények. Élményt adunk a gyerekeknek, amit a családdal közösen élhetnek át. Nagyon fontos, hogy így is tapasztalatot szerezzenek. A felnőttek pedig ötleteket meríthetnek az otthoni közös játékhoz.

Játszani is engedd...

Azt mondják, azok élnek igazán boldogan, akik felnőtt korban sem felejtenek el játszani. Az bizonyos, hogy a jó hangulatban együtt töltött idő, a felhőtlen kikapcsolódás keltette jó érzés nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a stresszes mindennapok közepette feltöltődjünk. Emellett a közös játék során számos készségünk fejlődik. Ilyen a versenyszellem, a céltudatosság, a kitartás és a veszíteni tudás képessége. Maga a közösségben való részvétel tudománya is. Hiszen a játék hevében előkerülhetnek hevesebb érzelmi reakciók is, habitustól függően. Az együtt töltött idő, a közös szándék és közös cselekvés pedig valódi közösségformáló erővé válik. Ezért fogalmazódott meg az igény, hogy a Közösségi Házban elinduljon egy új program, a Felnőtt Játszóház. Wimmer Anita mesél az ötlet létrejöttéről.

— A november 11.-i Családi Napon már kaptunk ízelítőt a Felnőtt Játszóházból. Honnan az ötlet?

— Én otthonról hoztam a játék szeretetét. A családunkban szokás, hogy hétvégente együtt játszunk. Ez a család szempontjából is nagyon jó, hiszen a gyerekinkkel együtt töltünk értékes időt úgy, hogy közben remekül érezzük magunkat. De nem csupán a szűk családi kör vesz részt ezeken a játék összejöveteleken. A barátaink is szívesen átjönnek ezekre az alkalmakra. Szinte elrepül az idő ilyenkor.

— Mit ad egy ilyen játékos összejövetel a résztvevőknek?

— Összetartást. Kialakult egy közösségi szellem a közös tevékenység kapcsán. Nem csak a családtagok számára. A barátokkal is nagyon szorossá vált a kapcsolat a játék során. A hétköznapokban kevés időt tölthetünk együtt. Mindenkinek számos feladata van. A televízió és az internet világában üdítőek ezek az együttlétek. Nagyokat nevetünk, beszélgetünk, megismerjük egymás gondolatait, miközben nagyon jól érezzük magunkat együtt. Emellett sokkal többről is szó van, mint néhány játékos estéről. A kialakult barátságoknak köszönhetően közös programokat is szervezünk, kirándulni is elmegyünk, ezáltal a játék esték továbbfejlődtek, közösségi élményeket adó más típusú találkozókat is létrehozva.

A FORRÁS

— Családi, baráti körben ez könnyen elképzelhető. De hogy lesz ebből városi szintű közösségi esemény, Felnőtt Játszóház?

— A játék az élet része. Valójában kortól független. A felnőttek nem csak a sportban élvezhetik a játék örömét. A közös élmények jót tesznek minden közösségnek. Úgy véltük, hogy vannak olyanok a városban, akik szívesen csatlakoznának egy kártya partihoz, vagy élveznének egy Activityt. A Családi Napon élmény volt látni, ahogy többen pingpongoztak, csocsóztak, ügyességi játékot játszottak, vagy éppen leültek hozzánk kártyázni. Ez is azt bizonyította, hogy helye van a kezdeményezésnek, hogy a Közösségi Házban valamilyen rendszerességgel meghirdessünk egy Felnőtt Játszóházat. Ez a lehetőség arra is alkalmas lehet, hogy jobban megismerjük egymást, akár új barátságok szülessenek.

Gyakran tapasztaljuk, hogy ha mód nyílik arra, hogy beszélgessünk egymással, egészen átalakul a képünk egymásról, új oldaláról lehet megismerni az embereket. Ez a munkában, a mindennapi éltben is könnyebbséget hozhat. Úgy véltük, a Felnőtt Játszóház másokat is érdekelhet. Ezáltal bárkinek lehetősége van a felhőtlen kikapcsolódásra. Biztos, hogy vannak olyanok, akiknek az otthoni környezetükben nincs erre lehetőségük, de szívesen bekapcsolódnának egy-egy játékos estébe. Ezért született meg az ötlet, hogy a Közösségi Házban is szervezzünk ilyen játék estéket.

— A gyerekek számára mit jelentenek ezek a közös esték?

— Nekünk összetartó, egymásra figyelni tudó családunk van. Ezzel együtt nagyon fontosnak érzem ezeket az alkalmakat. Annál is inkább, mert így a fiatalok példát látnak arra, hogy milyen megtartó ereje van a közösségnek. Azt is megtanulhatják, hogy az életnek van egy természetes ritmusa. A feladatok, kötelezettségek váltakozása a pihenéssel, kikapcsolódással. Azt is tapasztalják, hogy a személyes együttlét milyen fontos. Mennyire sokat adhat az embernek egy örömteli együttlét. Látják és átélik, hogy a számítógépen, televízión túl is van élet. Szerintem nagyon jót tesz nekik ez a tapasztalat.

— A generációs együttműködést mennyire fejleszti a közös játék?

— Nekünk kamasz és felnőtt gyerekeink vannak. Természetesen ők részt vesznek a közös játékban. Úgy tapasztaljuk, hogy segít a fiataloknak a több generációs együttműködésben egy ilyen lehetőség. Sőt, ez olyannyira működik, hogy az unokáink is ebbe a közösségi szemléletbe nőnek bele. Nagyon élvezik a közös játékokat. Remélem, ez megkönnyíti számukra majd a beilleszkedést, ha nagyobbak lesznek. Tisztelet, elfogadás alakul ki. Megtanulnak kommunikálni egymással. A beszélgetések során megismerik egymás nézőpontjait. Ezáltal jobban ki tudják alakítani a közös platformokat a mindennapi életben. Jobban figyelembe tudják venni egymás igényeit. Szerintünk ez előre viszi a dolgokat. Ez pedig nem csak családon belül valósul meg, hanem szélesebb értelemben is igazzá válik, ha a településen élők a Közösségi Ház színterében élik át a játék adta közösségi élményeket.

A FORRÁS

A jövőnek is dolgozunk

A film különleges adomány az emberiség számára. Megelevenedő múlt. Sokkal többet tud, mint a fénykép. A fénykép a pillanat művészete, a film az örökkévalóság ígérete. Ha megnézünk régi felvételeket, az archívum megőrizte filmkockákat, látjuk rajtuk az embereket, akik már rég nincsenek közöttünk. Mégis élő formában éljük át velük az eseményeket, idézünk fel érzéseket, elevenítünk meg emlékeket. Mert a film láthatóvá és újra átélhetővé teszi az röppenő időt. A film megörökíti a változást. Ez teszi olyan fontossá és nélkülözhetetlenné a felvételeket. Mert a film láthatóvá és újra átélhetővé teszi az elröppenő időt. Megőrződik a hang, a mondanivaló az utókor számára. Valóban üzenhetünk általa. Elmondhatjuk a gondolatainkat, átadhatjuk a tudásunkat, a tapasztalatainkat, megmutathatjuk a fejlődést. Ha megnézünk egy régi híradó felvételt, úti filmet, vagy akár egy játékfilmet, jól látjuk rajta egy-egy város fejlődését. Hogy épültek új és új épületek, szépültek az utcák, lettek játszóterek, változott a városkép. Skoda Istvánnal, a Sárvíz Televízió vezetőjével beszélgetünk arról, hogyan őrzik meg a filmkockák Aba városának múltját és jelenét a település lakói számára.

— Közel 20 éve vagy az események megörökítője. Mondhatjuk, hogy az életed szinte összeforrt a település életével. A közösség számára mit jelentenek ezek a felvételek?

— Igen. A település történelmét, történeteit őrzöm meg. A felvételekből elkészülő anyagok a jelen kor számára fontosak, ami így azt is biztosítja, hogy az archívumban megőrzi az utókor számára a felvételeket, mondhatni az eseményeket. A jövőben, ha visszanézik ezeket, láthatják rajta akár önmaguk és a település változását, fejlődését. Ezen kívül átvezet bennünket az idő és a tér korlátain, hiszen ha bekapcsolják a televíziót, olyan helyi események részeseivé is válhatnak, ahol esetleg nem lehettek jelen személyesen. Vagy éppen újra átélhetik azt, ahol jártak. Később akár visszanézhetik saját magukat is egy-egy produkcióban a szereplők, akik az eseményen közreműködtek. Én valójában képpel írok le történeteket. Egyszóval nagyon sokféleképpen szolgálja a film, a televíziós műsor Aba lakóit. Sok munka, sok idő, amíg elkészülnek a felvételek, majd aztán film születik a nyersanyagból. De tényleg ez az életem. Nagyon szeretem ezt a munkát.

— Amikor a Családi Napon peregtek a régi felvételek képkockái, a nézők összemosolyogtak, anekdotázni kezdtek, felidéztek rég nem látott arcokat, számba vették, hogy a felvételeken láthatók közül kik nincsenek már közöttük. Egyszóval számos értelemben kapcsolódtak a múlt idézéshez. A közösség fejlődése szempontjából van-e formáló ereje a filmeknek?

— Úgy tapasztalom, hogy igen. Az emberi emlékezetben néha elhalványulnak az emlékek. Azonban a film megőriz minden részletet, az utókor, a gyerekek, vagy a majdani unokák számára pedig átélhetővé teszi az elődeik életet. A hagyományok mozdulatokban, hangban is megmaradnak.

Nem csupán írott formában, fotókon. Ha a néptáncra, vagy a zenére gondolunk, egy-egy fellépésre, akkor érezzük meg leginkább a jelentőségét a felvételeknek. Én 1999. óta végzem Abán ezt a munkát. Azóta hatalmas archívum jött már létre. Ezzel tudtam hozzájárulni a település és a közösség értékmegőrzéséhez.

— Mennyire tudod a munka közben átélni az eseményeket?

— Részese vagyok, de amikor a kamerával dolgozom az a legfontosabb, hogy minél több szemszögből, minél jobban meg tudjam mutatni a felvételre kerülő eseményt, vagy produkciót. Akkor és ott ez a legfontosabb. Az utómunka során elkészülő összeállítással pedig az a célom, hogy nézhetően tudjam átadni a történetet. Legyen meg az eleje, a közepe és a vége is, hiszen nem csak az utókor számára dolgozom. Nem csupán az archiválás ténye a fontos. Számos napi esemény is felvételre kerül az ünnepségek, rendezvények mellett. Egy-egy program, interjú, bejátszás, anyag azt a célt is szolgálja, hogy tájékoztassa a településen élőket. Mindez elég komplex megoldást kíván technikai értelemben és tartalmi szempontból egyaránt. Törekszem arra, hogy hiteles képekkel és minőségi tartalommal juttassam el az információkat a nézőkhöz. Ez fontos szakmai feladat a számomra.

— Az elmúlt majdnem két évtized felvételei, sok ezer órányi anyag, egy valóságos elektronikus kincsestár. Hogyan tudod ezt feldogozni?

— Valóban nagy munka. Ha arra gondolunk, hogy egy-egy régebbi felvétel újra felidézéséhez, előkereséséhez, bár rendszerezve van, mégis idő kell, hogy előkeressem, és ha figyelembe veszem, hogy csak belenézni is mennyi óra, akkor el lehet képzelni, milyen időigényes feladat ebből bármit létrehozni. Emellett a technika nagyon gyorsan változik. Remélem lesz jó megoldás arra, hogy 20 – 30 év múlva, biztonságos adathordozókon lehessen megőrizni a korábbi anyagokat. 1999-ben egy kapszulát helyeztünk el Abán, amit 2049. decemberében fognak majd felbontani. Abba is beleraktunk videokazettát. Nem tudom, hogy amikor majd kibontják, azok a felvételek milyen állapotban kerülnek elő.

— Mennyire tudatformáló a tény, hogy rögzítésre kerül egy-egy történet, esemény, produkció?

— Mindenki máshogy éli meg. Szerintem nagyon fontos, hogy minden településen legyen helyi televízió is, ami lehetővé teszi a híradást a település életéről. Élő emlékezetté válik, ami bárki számára szabadon hozzáférhető. Én örülök annak, hogy Abán van ilyen, és mondhatni „képíróként” veszek részt ebben.

Tűvel-cérnával alkotók...

November elején indult el egy új program a Közösségi Házban, ami néhány hét alatt népszerűvé vált a fiatalok körében is. A foltvarró kört Gáspár Jánosné Zsuzsa néni vezeti, aki már 3 éve tanulja ezt a módszert. A különböző mintájú, színű anyagok kombinációiból izgalmas munkák készülnek. Használati tárgyak éppen úgy kikerülnek a szorgos kezek alól, mint dísztárgyak, vagy éppen játékok. Hétről hétre találkoznak a résztvevők, hogy újabb és újabb alkotások születhessenek.

— Mit jelent az elnevezés?

— Mindent kézzel varrunk. Különböző anyagokat dolgozunk össze. Szabadon játszunk színekkel és formákkal. Izgalmas feladat a sablon alapján kiszabott anyagdarabok összeillesztése. Én már három éve foglalkozom evvel a technikával. Nagyon megtetszett a módszer. Székesfehérvárra járok az ottani foltvarró körbe. Egy beszélgetés során került szóba, hogy milyen jó lenne Abán is elindítani egy ilyen foglalkozást. Mivel a Közösségi Ház fogadó volt az ötletre, el is indítottuk a dolgot.

— Ma már nagyon sok tevékenységet géppel végzünk, az írást is ide értve. Mennyire ügyes kezűek ma az emberek?

— Bizony érződik, hogy ma már nem varrunk kézzel. Vissza kell szokni ahhoz, hogy ügyesen használjuk a tűt, pontosan végezzük az öltéseket, nekünk is tetsszen a végeredmény. Gyakorlatot kell szerezni. De az élmény kárpótol bennünket, amikor elkészül egy-egy munka.

A FORRÁS

— Mik készülnek?

— Telefontoktól a kulcstartón keresztül a játékig, szinte bármi. Készül itt edényfogó, naptártartó, ajándéktárgy, pénztárca. Karácsony előtt karácsonyfadíszeket is készítünk. Amikor már jobban ismerjük a technikát, akkor komolyabb munkákba is belefoghatunk. Készül foltvarrással táska, szatyor, kép és ágytakaró is.

— Egyre több fiatal csatlakozik a foltvarró körhöz. Hogy boldogulnak?

— A fiatalok szívesen jönnek. Büszkék arra, amit megcsinálnak. Élvezik az alkotó munkát. Kibonthatják a fantáziájukat. Szép munkák születnek a kezük alatt. Kreatívak. Sőt, van olyan család, ahonnan több generáció is csatlakozott. Nagymama, anyuka és a kislány együtt vesz részt a foglalkozásokon.

— Honnan vannak a minták?

— Mivel már 3 éve csinálom a foltvarrást, így nagyon sok sablonom van. Emellett vannak könyveim, amikből számtalan ötletet meríthetünk.

— Miért érdemes kipróbálni a foltvarró kört?

— Itt mindenki magának dolgozik. Igazi kikapcsolódás. Amit készítenek, azt haza is viszik. Közben beszélgetünk. Jól érezzük magunkat. Kikapcsolódunk. Lassan igazi kis csapat formálódik. A fiatalok megtanulnak beilleszkedni. Megtanulnak ügyesen bánni a tűvel, cérnával. Nem csak kellemes, hanem hasznos elfoglaltság is. A felnőtteknek pedig a stressz oldására kiváló lehetőség a foltvarrás. Idősebbeknek pedig azért is nagyon előnyös, mert közösségben vannak, maguknak is varrhatnak hasznos tárgyakat és ajándékot is készíthetnek, ha kedvük van meglepni valakit.

Hangfürdő

A közösség élményt ad. Néha olyan élményt, amihez külön-külön nem juthatunk hozzá. Ilyen a Családi Napon megtapasztalt hangfürdő is. Böjtiné Kaszás Emese tibeti hangtálakkal, olyan relaxációs élményt adott a közösség számára, ami a nyugalom és a feltöltődés erejével lepte meg a jelenlévőket. A mai, túlterhelt, rohanó világban fontos, hogy időnként legyen olyan idő, amit önmagunkra fordítunk. Amikor nem pörögnek a gondolatok a fejünkben. Amikor nem a megoldandó problémákkal vagyunk elfoglalva. Hiszen a tartós stressz nagymértékben megterheli a szervezetet, számos tünetet és egészségügyi problémát előidézve. A hangfürdő megoldással szolgálhat ahhoz, hogy kis időt önmagunkra szánhassunk. Emellett a hangtál rezgéseinek hatását élvezzük, a test nyugalmát átélve. Ezért tervezzük, hogy a hangtál fürdőt, rendszeres közösségi élménnyé tesszük.

– Miért érdemes a hangtál fürdőt kipróbálni?

– A tibeti hangtálakat, tibeti zengő tálnak is nevezik. Stressz oldásra tökéletes. A megfigyelések szerint néhány betegség esetén is eredményesen alkalmazzák. Természetesen az orvosi kezelést nem helyettesíti. Ugyanakkor nem érdemes lemondani a prevenciós alkalmazásról. Azt is figyelembe vehetjük, hogy mivel a stressz feloldására alkalmas, ezért egészségügyi probléma esetén a zaklatottság, a belső stressz, a félelem oldására is kiváló lehetőség. Úgy véltem, ezt az élményt érdemes megosztani a többiekkel is, ezért tartottam hangtál fürdőt a Családi Napon.

A FORRÁS

– Milyen eredményekre számíthat az, aki rendszeresen átéli ezt az élményt?

– A hangtál rezgései jótékonyan hatnak a testre. A tibeti rezgő tálakat évezredek óta alkalmazzák. A zeneterápia Magyarországon is ismert és alkalmazott módszer. Ha ebből indulunk ki, akkor könnyű megérteni, hogy milyen hatás mentén segíthet egy megzengetett hangtál. Abban mindenkinek van saját tapasztalata, hogy különböző típusú zenék hatnak ránk. A hangulatunkra, az érzéseinkre is hatással vannak. Megnyugtat, vagy felpörget a zene típusától függően. Ha egy zeneszámban erős, dinamikus dobszóló van, akkor szinte a testünkben érezzük a dob hatását, a rezonanciát. A hangtál is hasonlóan fejti ki a hatását. Amikor megzengetjük olyan, mintha zene szólna. A testben pedig rezonálni kezd. Mindez természetesen sok ezer éves tudás, megfigyelés, tapasztalat eredményeként jött létre. A keleti tudás gyógyhatásai közismertek. Azért fontos ezt tudni, mert megérthetjük, hogy nem hit kérdése a hatás, hanem valódi reakció. A test öngyógyító folyamatiról a modern orvostudomány is tud. Éppen ezeket az öngyógyító folyamatokat indítja be a hangtál rezgése.

– Miért tartottad fontosnak, hogy bemutasd ezt a rendszert a Családi Napon?

– Hiszek abban, hogy a tudás öröm. A tudás boldoggá teszi az embert, mert megoldás készlettel szolgál a problémák esetén. Én szerettem volna megosztani az általam ismert tudást, mert saját tapasztalataim vannak arról, milyen jótékony hatása van a tibeti hangtálaknak az emberi szervezetre. Nagyon szeretném, ha a Közösségi Házban rendszeresen tartanánk hangtál fürdőt. Abban is hiszek, hogy a közösség számára is hasznos lehet, ha rendszeresen fordítanak magukra időt az emberek. Ha eközben még az egészségre is jótékony folyamatok is lejátszódnak az emberi szervezetben, akkor a hangtál fürdő közben átélt élmények valódi közösségi élménnyé válhatnak. Barátságok születhetnek. A relaxáció, a testi-lelki megújulás pedig hatalmas erőforrás lehet mindenki számára. Ez pedig tényleg nagyon fontos egyénenként is. A sok jól lévő ember pedig könnyebben éli meg a mindennapokat. Ezért is öröm nekem, ha ebben én is segíthetek. Például azzal, hogy a tudásom javát adva, rendszeres hangtál fürdőt tartok a Közösségi Házban az embereknek.